

આવ્યો, કલ્કિ તારણહાર રે

આવ્યો, કલ્કિ તારણહાર રે;
મહાઉપકારી પરગટ જ્ઞાન-અવતાર રે.---આવ્યો...

દીવડો, “જ્ઞાની” શુદ્ધ પ્રકાશ રે;
સ્વ-પર પ્રાશક જ્યોતિસ્વરૂપા પાસ રે.

“જ્ઞાની”-ચરણે પ્રત્યક્ષ મોક્ષ રે;
ચોખ્ખું કરે જે સ્પષ્ટીકરણ અહો ! દોસ્ત રે.---આવ્યો...

કર્તાપ્રદની ભ્રાંતિ ધોઈ રે;
શક્તિ-મહેશ્વર મૂળ ‘વ્યવસ્થિત’ સો ‘ઈ’ રે.

ખારાં સાગરે વીરડી મીઠી રે;
ત્રિકાળી આશ્ચર્ય અભેદા ગીતી રે.---આવ્યો...

દેશના, અમૃતમય રસાસ્વાદ રે;
વ્યોમ-ધરા લગ-સ્પંદ પૂગ્યાં આબાદ રે.

ગંગા-પાવક ક્ષમા-કરુણાળ રે;
તરણતારણ વીતરાગ મોક્ષ-ઉજમાળ રે.---આવ્યો...

ધારણ, લક્ષ, પ્રતીત જાગૃતિ રે;
અનુભવ “જ્ઞાની”-કૃપારૂળ સાધ-નિષ્પત્તિ રે.

મૌલિક, ‘જેમ છે તેમ’ અવકાશ રે;
યાવત્ સૂરજ-ચંદર ‘આ’ ગૈબી સર્વાંશ રે.---આવ્યો...

‘દાદા ભગવાન’ આપણી પાસ રે;
ચાર ગતિથી છોડાવશે પાશ રે.

‘દાદા’, ખોલે છે ‘બાવલા’ના પાશ રે;
તેથી જ આપણાં ખૂલતાં મુક્તિ-દ્વાર રે.---આવ્યો...